5

van onze liederen

1. DE WAPENS NEER.
2. SOCIALISTENMARS.
3. DE INTERNATIONALE.
4. OP PROLETAREN!
5. MORGENROOD.

UITGAVE B. O. O. — HEEMSTEDE.

DE WAPENS NEER!

Broeders, laat ons de kazerne slopen,
En op haar geëffende grond,
Ons zaaien weer in vreugde hopen
Op oogst op een blijdere stond.
De wrede wapenen neergesmeten,
De uniformen rukt u van het lijf,
En alom weergalmt 't van de kreten,
Komt, broeders, staakt dit moordbedrijf.
De wapens neer voortaan, soldaten,
Kruit ten prooi aan de wind gelaten,
Het hels kanon ontbrandt niet meer.
Geen valse roem en eer voor de soldaten.
Breekt de zwaarden over de knieën) bis
En regimenten gaan uiteen.)

Harteloos haalt men ons en onze broeders
Weg van de fabriek en de ploeg,
Ontrukt ons aan ons teed're moeders
Voor nutt'loos soldatengezwoeg.
Om het goed der rijken te bewaken,
Om voor hen door het vuur te gaan
Moeten wij daarvoor onz' arbeid staken.
En onze frisse jeugd vergaan.
De wapens neer, enz.

Met welk recht toch dwingt men ons te leren
Die vloekbare kunst van het staal;
Zullen wij dan eeuwig blijven eren
Dat mensonterend schandaal.
Neen, neen, niet langer laten we ons leiden
Naar de slachtplaats als het vee:
Wil men ons tot oorlogshelden wijden
Wij zijn soldaten van de vree.
De wapens neer, enz.

SOCIALISTEN-MARS.

Op socialisten, sluit de rijen,
Het rode vaandel volgen wij,
Het geldt de arbeid te bevrijden,
Verlossing uit de slavernij.
All' aards geluk, all' zonnepracht,
All' geesteslicht, all' wetensmacht,
Zij aan het zwoegend volk gegeven,
Dat is het doel waarheen wij streven,
Dat is ons heilig ideaal, (bis)
Aan u, o volk, de zegepraal. (bis)

Gij millioenen proletaren,
In dorp en stad in mijn en veld,
Die om een karig loon te garen,
Met zware arbeid wordt gekweld,
Leent ons gehoor en sluit u aan,
Vereend kan niets het volk weerstaan.
Uit nood en leed u zien geheven,
Dat is het, enz.

Niet met de waap'nen der barbaren,
Met kruit noch degen kampen wij,
Het geesteszwaard der vrijheidsscharen,
Brengt slechts de zege aan ons zij.
Dat vrede heerse, welstand bloei,
Dat vreugd' en hope eens doorgloei
Des werkers thuis, des werkers leven,
Dat is het, enz.

DE INTERNATIONALE.

Ontwaakt, verworpenen der aarde!
Ontwaakt, verdoemden in honger's sfeer!
Reedlijk willen stroomt over de aarde
En die stroom rijst al meer en meer.
Sterft, gij oude vormen en gedachten!
Slaafgeboornen, ontwaakt, ontwaakt!
De wereld steunt op nieuwe krachten,
Begeerte heeft ons aangeraakt!
Makkers, ten laatste male,
Tot de strijd ons geschaard,
En d' Internationale
Zal morgen heersen op aard!

De staat verdrukt, de wet is logen,
De rijkaard leeft zelfzuchtig voort;
Tot het merg wordt d'arme uitgezogen
En zijn recht is een ijdel woord.
Wij zijn 't moe naar anderer wil te leven;
Broeders, hoort hoe gelijkheid spreekt:
Geen recht, waar plicht is opgeheven
Geen plicht leert zij waar recht ontbreekt.
Makkers, enz.

De heersers door duivelse listen
Bedwelmen ons met bloedige damp.
Broeders, strijdt niet meer voor anderer twisten
Breekt de rijen! Hier is uw kamp!
Gij die ons tot helden wilt maken,
O barbaren, weet wat gij doet:
Wij hebben waap'nen hen te raken,
Die dorstig schijnen naar ons bloed.
Makkers, enz.

OP PROLETAREN!

Wijze: Fries Volkslied.

Op proletaren, ziet de vanen wapp'ren,
Van hen die strijden voor uw zaak,
Wilt luist'ren naar de roepstem van de dapp'ren,
Volbrengt uw vreugdevolle taak,
Sluit u in drommen van duizenden aan,) bis,
Niets is bij machte u dan te weerstaan.)

Op proletaren, laat de moed niet vallen,
Al schijnt de zege ook nog ver.
Ziet! in 't verschiet rijst hoopvol reeds voor allen,
De toekomst als een gouden ster.
Sluit u, enz.

Op proletaren, 't bang verdriet gebannen,
Vreugd in het hart en moed 't oog,
De vijand wijkt voor d' aandrang onzer mannen,
Hoe hij zich ook al weren moog.
Sluit u, enz.

MORGENROOD.

Morgenrood uw heilig gloeien
Heeft ons steeds de dag gebracht.
Breek toch door o lichtvernieuwer,
In de grote volk'ren nacht;
Laat uw glorie hope geven,
Hun, die worstelen in de nacht,
Geef hun moed in 't voorwaarts streven
Tot hun 't daglicht tegenlacht.

Morgenrood, in 't worstelend zwoegen
Hebben wij naar u gesmacht.
En in nachten treurig duister,
Uw verlossend werk verwacht.
Rozengloed kleurt reeds de wolken,
De ochtendwind ruist om de blaan,
Weldra is om al de volken,
't Schitterend zonlicht opgegaan.